

Zarzuty i główne argumenty

Zgodnie z ustawodawstwem hiszpańskim obowiązującym do dnia 31 grudnia 2006 r. opodatkowanie zysków kapitałowych nierezydentów podlegało skali proporcjonalnej 35 %, podczas gdy opodatkowanie rezydentów podlegało opodatkowaniu progresywnemu jeżeli aktywa kapitałowe pozostawały w ich posiadaniu przez okres krótszy niż rok, i proporcjonalnemu w wysokości 15 % jeżeli okres posiadania tych aktywów przekraczał rok. W konsekwencji obciążenie podatkowe nierezydentów było zawsze większe gdy sprzedawali swe aktywa po upływie roku od ich nabycia. W przypadku rozporządzenia aktywami w trakcie roku następującego po ich nabyciu, nierezydenci również podlegali większemu obciążeniu podatkowemu, chyba że średnia stopa mająca zastosowanie do podatników będących rezydentami przekraczała 35 % (co musiałoby oznaczać znaczne zyski kapitałowe).

Komisja uważa, że nie istnieje obiektywna różnica w sytuacji tych dwóch kategorii podatników co oznacza, że większe obciążenie podatkowe nierezydentów stanowi dyskryminację, która stanowi jednocześnie niezgodną z prawem przeszkodę dla swobodnego przepływu pracowników i swobodnego przepływu kapitału, o których stanowi art. 39 WE i art. 56 WE oraz art. 28 i 40 Porozumienia EOG.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji wydanego w dniu 18 października 2007 r. w sprawie T-425/03 AMS Advanced Medical Services GmbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 31 grudnia 2007 r. przez AMS Advanced Medical Services GmbH

(Sprawa C-565/07 P)

(2008/C 64/34)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: AMS Advanced Medical Services GmbH (przedstawiciel: adwokat S. Schäffer)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), American Medical Systems, Inc.

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku wydanego przez Sąd w dniu 18 października 2007 r.;
- obciążenie drugiej strony postępowania kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Odwołanie zostało uzasadnione naruszeniem przez Sąd prawa wspólnotowego. Sąd nie wyraził zgody na to, by skarżąca mogła zażądać od wnoszącej sprzeciw przedstawienia dowodu na używanie jej znaku towarowego dopiero w postępowaniu odwoławczym. W ten sposób naruszył on zasadę ciągłości funkcjonalnej między instancjami OHIM oraz art. 43 ust. 2 i 3 i art. 74 rozporządzenia nr 40/94.

Zgodnie z zasadą ciągłości funkcjonalnej między instancjami OHIM Izba Odwoławcza powinna była bowiem oprzeć swą decyzję na całości zarzutów podniesionych przez skarżącą — zarówno w postępowaniu przed Wydziałem Sprzeciwów, jak i w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 21 grudnia 2007 r. — Staatssecretaris van Financiën przeciwko Stadeco BV

(Sprawa C-566/07)

(2008/C 64/35)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Staatssecretaris van Financiën

Strona pozwana: Stadeco BV